DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 3. Miechów, dnia 1. lutego 1916.

41.

Sprawy osobiste.

(Rozkaz Wojsk. Jen.-Gub. Nr. 1 L. Prez. 133 z 9. stycznia 1916).

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 18. grudnia 1915 zwolnić Jenerał-majora Karola Lustiga von Preanfeld ze stanowiska Zastępcy Wojskowego Jenerał-Gubernatora przy pozostawieniu go na stanowisku Wojskowego Komendanta placu i Inspektora Gubernatorstwa w Lublinie, jakoteż zamianować pozasłużbowego Jenerał-majora Hugona księcia Dietrichsteina na Nikolsburgu hr. Mensdorffa-Pouilly Zastępcą Wojskowego Jenerał - Gubernatora w Lublinie.

42.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. grudnia 1915,

dotyczące poboru środków przewozowych dla celów wojskowych.

§ 1.

Środki przewozowe.

W miarę postanowień tego rozporządzenia muszą być c. i k. Zarządowi wojskowemu na jego żądanie i za stosownem wynagrodzeniem oddane środki przewozowe i części składowe oraz przynależności środków przewozowych (rzędy, uprzęże i przybory dla zwierząt jucznych).

Środkami przewozowymi w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie zwierzęta wierzchowe, juczne

i pociągowe, tudzież pojazdy, nadające się do popędu zapomocą motorów lub zwierząt.

§ 2.

Organizacya poboru środków przewozowych.

Dla przeprowadzenia niniejszego rozporządzenia ustanawia się okręgowe Komendy uzupełniające dla poboru koni, które podlegają Jenerał-Gubernatorstwu. Obszar urzędowy każdej Komendy uzupełniającej dla poboru koni obejmuje kilka obwodów.

Ewidencyę i pobór środków przewozowych przeprowadza w każdym obwodzie Komenda obwodowa.

§ 3.

Zgłoszenie.

Posiadacze środków przewozowych obowiązani są zgłosić w zwierzchności gminnej ilość, rodzaj i przynależności swych środków przewozowych w terminie wyznaczonym przez Komendę obwodową.

Od obowiązku zgłaszania wolne są te środki przewozowe, które służą stale sile zbrojnej Monarchii austryacko-węgierskiej lub c. i k. Zarządowi wojskowemu.

§ 4.

Obowiązek zgłaszania zmian.

Każdy obowiązany do zgłoszenia winien zgłosić w Zwierzchności gminnej każdą zmianę, zaszłą w przedmiocie zgłoszenia i co do stałego pobytu lub stosunków posiadania tego przedmiotu, a to w ciągu tygodnia od chwili zajścia zmiany.

§ 5.

Termin zgłoszenia.

Termin zgłoszenia (§ 3) będzie obwieszczony w Dzienniku urzędowym Komendy obwodowej. Równocześnie będzie to obwieszczenie podane do ogólnej wiadomości przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym. Termin zgłoszenia nie może się rozpocząć wcześniej jak tydzień po rozesłaniu Dziennika urzędowego, który zawiera odnośne obwieszczenie; termin zgłoszenia trwa dwa tygodnie.

W obwieszczeniu ma być podany dzień i godzina początku i końca terminu zgłoszenia.

§ 6.

Sposób zgłoszenia.

Zgłoszenie odbywa się pisemnie lub ustnie za pomocą kart zgłoszeń.

Zgłoszenia na piśmie wpisuje się na karcie zgłoszeń. Potrzebnych druków dostarczy Zwierzchność gminna bezpłatnie osobom obowiązanym do zgłoszenia. Nadanie na pocztę uważa się za zgłoszenie.

Zgłoszenia ustne uskutecznia się w Zwierzchności gminnej, podając wszystkie daty, potrzebne do wypełnienia karty zgłoszeń.

Karta zgłoszeń, wypełniona na podstawie ustnego zgłoszenia, ma być podpisana przez zgłaszającego i organ urzędowy, który zgłoszenie przyjął.

§ 7.

Załatwianie zgłoszeń.

Karty zgłoszeń mają naczelnicy gmin, po uporządkowaniu według miejscowości, przesłać Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa sporządzi na podstawie kart wykaz zgłoszeń według gmin i prześle go w dwóch egzemplarzach okręgowej Komendzie uzupełniającej dla poboru koni.

§ 8.

Klasyfikacya, rozpisanie.

Jenerał-Gubernatorstwo zarządza na podstawie wykazów zgłoszeń przegląd środków przewozowych w celu klasyfikacyi przez komisyę.

Zarządzenie to obwieszcza się w Dzienniku rozporządzeń z oznaczeniem czasu i miejsca klasyfikacyi i środków przewozowych, które należy komisyi przedstawić.

Obwieszczenie Jenerał-Gubernatorstwa będzie ogłoszone w Dziennikach urzędowych Komend obwodowych, przez publiczne wywieszenie i w inny sposób, odpowiadający zwyczajom miejscowym.

W niedziele i święta klasyfikacya z reguły się nie odbywa.

§ 9.

Komisya klasyfikacyjna.

Klasyfikacya środków przewozowych odbywa się przez komisyę.

Członkami komisyi są:

1) zastępca Komendy obwodowej;

2) naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca;

3) weterynarz;

4) jeden członek Zwierzchności tej gminy, z której środki przewozowe się przedstawia komisyi.

Komendant obwodu powołuje do każdej komisyi dwóch nieposzlakowanych rzeczoznawców jako oceniciele. Oceniciele będą zaprzysiężeni przez Komendanta

obwodu i otrzymają dzienne wynagrodzenie wyznaczone przez Jeneral-Gubernatorstwo.

Przewodniczącym komisyi jest najstarszy rangą oficer.

§ 10.

Powody zwolnienia.

Od przedstawienia do klasyfikacyi są wolne:

1) środki przewozowe, potrzebne duszpasterzom, lekarzom i weterynarzom do wykonywania ich zawodu na wsi, jednakowoż najwyżej po dwa konie i po jednym pojeździe;

2) środki przewozowe, potrzebne dla celów policyi, policyi zdrowotnej lub straży ogniowej;

3) ogiery prywatne licencyonowane i klacze, używane stale dla chowu w stadninach prywatnych;

4) konie i inne zwierzęta pociągowe, używane w kopalniach stale pod ziemią;

5) konie i inne zwierzęta pociągowe, które w roku klasyfikacyi nie ukończą jeszcze trzeciego roku życia;

6) klacze widocznie źrebne, począwszy od ósmego miesiąca ciężarności, jeżeli się udowodni zapomocą ważnego poświadczenia, że stanowione były przez ogiera rządowego lub licencyonowanego, tudzież klacze ze źrebiętami w czasie trzech miesięcy ssania;

7) konie i inne zwierzęta pociągowe, których z powodu choroby lub niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy nie można lub nie wolno wyprowadzać ze stajni.

Powód zwolnienia należy udowodnić równocześnie ze zgłoszeniem (§ 3). Takie zgłoszenia przedkłada się Komendzie obwodowej wraz z dowodem powodu zwolnienia. Jeżeli niema powodu zwolnienia, zarządzi Komenda obwodowa przedstawienie komisyi. Zarządzenie to jest ostateczne.

§ 11.

Badanie zdatności do celów wojennych i rozstrzygnięcie.

Komisya bada, czy środki przewozowe nadają się do celów wojennych i czy przynależności ich zdatne są do użytku. Rozstrzyga o tem naczelnik okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni lub jego zastępca.

Środki przewozowe klasyfikuje się jako »zdatne« lub »niezdatne«. Przeciw klasyfikacyi niema środków prawnych.

§ 12.

Oszacowanie.

Każdy środek przewozowy uznany za »zdatny« będzie oszacowany przez członków komisyi i ocenicieli.

Jeżeli szacujący nie zgodzą się na wartość, oznaczy się ją według przecięcia oszacowania.

Przeciw oszacowaniu niema środków prawnych.

§ 13.

Karta przeznaczenia.

Dla każdego środka przewozowego, uznanego za zdatny, wystawi się kartę przeznaczenia, którą po podpisaniu przez naczelnika okręgowej Komendy uzupełniającej dla poboru koni wręczy się właścicielowi środka przewozowego.

W karcie przeznaczenia uwidoczni się też przynależność środka przewozowego.

§ 14.

Traktowanie i skutki wystawienia karty przeznaczenia.

Posiadacz środka przewozowego musi przyjąć kartę przeznaczenia, przynosić ją do wszelkich czynności urzędowych, dotyczących środka przewozowego i zwrócić ją na żądanie Komendy obwodowej.

Od chwili wystawienia karty przeznaczenia musi się wyraźnie uwidocznić we wszystkich dokumentach, tyczących się tego środka przewozowego — zwłaszcza w pozwoleniach wywozu, paszportach bydlęcych, kontraktach kupna, — że tenże jest obdzielony kartą przeznaczenia.

§ 15.

Obowiązek zgłaszania zmian w stanie posiadania.

Kto nabywa środek przewozowy, obdzielony kartą przeznaczenia, winien przyjąć kartę przeznaczenia i zgłosić w ciągu tygodnia w Zwierzchności gminnej przyjęcie i nowe miejsce pobytu środka przewozowego. Zgloszenie ma zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania dawnego i nowego posiadacza.

§ 16.

Ograniczenia ruchu.

Jeneral-Gubernatorstwo może wydać zakaz usuwania środków przewozowych, obdzielonych kartami przeznaczenia, z wszystkich lub z pewnych oznaczonych obwodów.

§ 17.

Miejsce oddania.

Jeneral-Gubernatorstwo oznacza miejsca, w których należy oddać środki przewozowe i przynależności w razie ich powołania.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedno miejsce oddania.

§ 18.

Powołanie.

Powołanie środków przewozowych zarządza Jeneral - Gubernatorstwo. Zarządzenie to ogłasza się

w Dzienniku rozporządzeń i w Dziennikach urzędowych odnośnych Komend obwodowych, oraz przez publiczne wywieszenie i w inny sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym.

§ 19.

Przyprowadzenie w celu oddania.

W razie powołania winien każdy posiadacz środka przewozowego, obdzielonego kartą przeznaczenia, przyprowadzić lub kazać przyprowadzić go wraz z przynależnością w oznaczonym czasie na miejsce oddania.

Od przyprowadzenia zwolnione są te środki przewozowe, co do których zaszedł po klasyfikacyi jeden z powodów zwolnienia, określonych w § 10 pod punktami 6 lub 7.

Powód zwolnienia musi być w każdym razie udowodniony w Komendzie obwodowej przed terminem oddania.

§ 20.

Wyposażenie środków przewozowych, które mają być oddane.

Zwierzęta wierzchowe, juczne i pociągowe winny być przyprowadzone podkute w sposób w kraju praktykowany, z nakryciem (kocem), postronkiem, oraz przynależnościami, wykazanemi w karcie przeznaczenia, pojazdy zaś wyposażone według specyalnych wskazówek Jenerał-Gubernatorstwa.

Dla zwierząt wierzchowych, jucznych i pociągowych należy wziąść zapas paszy, potrzebny na pięć dni.

Wynagrodzenie za zapasy będzie uregulowane w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

Koszta przewozu i wyżywienia do miejsca oddania ponosi — o ile nie wydano specyalnych zarządzeń — posiadacz.

§ 21.

Przyjęcie lub nieprzyjęcie środków przewozowych.

Środki przewozowe bada na miejscu oddania funkcyonaryusz, przeznaczony przez Komendę obwodową i obejmuje je, jeżeli są zdatne do celów wojennych (zdatne do użytku).

Objęcie potwierdza się na karcie przeznaczenia.

Na podstawie tego potwierdzenia wypłaca się wynagrodzenie. Sposób wypłaty i termin, w którym wypłata ma nastąpić, będą ustalone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora.

Środki przewozowe nieprzyjęte będą zwrócone posiadaczowi. Za transport powrotny przyznaje się odpowiednie wynagrodzenie.

§ 22.

Upoważnienie do wydania rozporządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator jest upoważniony do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, potrzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia i dla zużytkowania środków przewozowych dla celów wojskowych, przyczem należy o ile możności strzedz istotnych potrzeb ludności i interesów komunikacyi.

§ 23.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie karane będą — o ile czyn nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do trzech tysięcy koron lub aresztem do trzech miesięcy. Obok grzywny można nałożyć karę aresztu do jednego miesiąca.

§ 24.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

43.

Odezwa w sprawie oddziałów robotniczych.

W numerze 2 Dziennika urzędowego punkt 22 zwraca się Komenda obwodowa przeciw agitacyi tych niesumiennych indywidyów, które rozszerzają pogłoski wśród ludności, jakoby tworzenie oddziałów robotniczych było krokiem przedwstępnym do powołania ludności męskiej kraju okupowanego do służby wojskowej.

Wzywam przeto Duchowieństwo i inteligencyę, aby przy każdej nadarzającej się sposobności wpływała pouczająco na ludność i zwalczała te zupełnie nieuzasadnione pogłoski.

W kościele, szkole, na zgromadzeniach publicznych i t. p. nadarza się sposobność wystąpić skutecznie przeciw tego rodzaju niesumiennym agitacyom, wskutek których wprowadzeni w błąd mogą być surowo ukarani.

44.

Pośrednicy.

Stwierdzono, iż w kilku miejscowościach obwodu pojawiają się niepowołane osoby — także obcy adwo-

kaci, — którzy odwiedzają członków rodzin jeńców wojennych i internowanych narzucając im swoje współdziałanie przy staraniach o uwolnienie tych ostatnich.

Osoby te każą sobie płacić za to niestosunkowo wysokie wynagrodzenie — niekiedy nawet 60 rubli od osoby — usprawiedliwiając przytem te wysokie kwoty różnymi pozorami — jak np. tem, że muszą jechać do Wiednia lub Lublina i sprawić sobie w tym celu nowe wykwintne ubranie i t. p.

Ponieważ postępowanie to, połączone jest z materyalną i moralną szkodą interesowanych, przeto oznajmia się, iż każdy ma prawo pisemnie lub ustnie przedstawić swe prośby u władz bez pośrednictwa trzecich osób i że Komenda obwodowa wystąpi z całą surowością przeciw tym pośrednikom oraz przeciw pokątnym pisarzom.

45.

Uwolnienie 1000 jeńców wojennych polskiej narodowości.

Na wniosek Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego poleciło Ministerstwo wojny, aby pewną ilość rosyjskich jeńców wojennych polskiej narodowości, którzy przed rozpoczęciem wojny mieli stałe miejsce pobytu w tej części obszaru przez Austro-Węgry zajętego, który leży po lewej stronie Wisły, puszczono do ich rodzinnych miejsc zamieszkania.

Na powzięcie tego zarządzenia wpłynęła życzliwość, z jaką się zawsze Władze austro-węgierskie do ludności Polski odnoszą, a ma ono na celu powrócenie licznym rodzinom kraju, ich żywicieli, jak również przyjście z pomocą rolnictwu przez dostarczenie mu sił roboczych.

Przy wyborze tych jeńców wojennych, którzy obecnie zostali uwolnieni, kierowano się następującymi względami.

Przedewszystkiem proponowały Komendy obozów z jeńcami wojennymi jedynie ludzi dobrej konduity, przytem uwzględniono w pierwszym rzędzie jeńców właścicieli ziemi, którą sami uprawiają, lub też jeńców — rzemieślników, pod warunkiem wszakże, że tak pierwsi jak i drudzy powrócą do swoich rodzin.

Następnie uwzględniono tych jeńców, którzy byli zajęci w handlu i przemyśle, dalej takich, którzy mieli posady w gospodarstwie rolnem lub też w magistratach i gminach i mają obecnie szanse otrzymania podobnej posady.

Uwolnienie powyższych 1000 jeńców wojennych jest próbą od wyników której, uzależnia się ewentualne dalsze w tym kierunku zarządzenia.

Wypuszczeni z niewoli jeńcy wojenni zostaną z siedziby Komend obwodowych odstawieni przez żandarmów do swoich gmin, względnie miejsc przynależności.

Każdy uwolniony jeniec wojenny będzie zawsze przedstawiony właściwemu wójtowi, który ma stwierdzić jego identyczność i wystawić konwojującemu żandarmowi odpowiednie w tej mierze poświadczenie. Wójci i sołtysi są obowiązani kontrolować, czy uwolnieni oddają się swemu pokojowemu zajęciu, oraz czy zachowanie się ich jest wszechstronnie nienaganne.

O każdem podejrzanem spostrzeżeniu, jak również o każdej zmianie stałego miejsca zamieszkania, któreby dokonane zostało przez w mowie będących jeńców bez pozwolenia Komendy obwodowej, należy bezzwłocznie donieść właściwemu posterunkowi żandarmeryi.

Uwolnionym zakazuje się noszenia munduru rosyjskiego; muszą oni nosić ubranie cywilne.

46.

Powiatowe Komendy żandarmeryi.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Komendy żandarmeryi Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 12. stycznia 1916, Nr. 1301 zostają z dniem 31. stycznia 1916 utworzone powiatowe Komendy żandarmeryi w Miechowie i Proszowicach.

Kierownictwo tych Komend powierzono: w Miechowie, wachmistrzowi I. klasy Franciszkowi Nowotnemu; w Proszowicach, wachmistrzowi I. klasy Alojzemu Krejči.

47.

Obowiązek dostarczania podwód przez właścicieli większych posiadłości.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zarządziło rozkazem z dnia 14. stycznia 1916, Nr. 20729, że uwolnienie właścicieli większych posiadłości od dostarczania podwód odnosi się tylko do czasu trwania pilnych robót jesiennych i wiosennych.

W razie potrzeby przeto, właściciele większych posiadłości w czasie miesięcy zimowych obowiązani są dostarczać koni na podwody, o ile ich rzeczywiście nie potrzebują jako siły pociągowej do prowadzenia przemysłów będących uboczną gałęzią produkcyi rolniczej.

O tem rozstrzyga Komenda obwodowa.

48.

Posady przy parowej kolei polnej.

C. i k. Komenda budowy kolei polowej potrzebować będzie w razie uruchomienia kolei polowych:

1) Miechów dworzec kolejowy-Miechów miasto-Działoszyce - Skalbmierz - Kazimierza Wielka - Proszowice-Kocmyrzów;

2) Jędrzejów-Raków-Bogorya-Opatów-Ostrowiec;

3) Bogorya-Staszów-Rytwany-Lubnica-Szczucin;

następujących funkcyonaryuszy: maszynistów, palaczy, zwrotniczych, konduktorów, i manipulantów dla służby kasowej i nadawczej.

Podania o te posady należy wnosić do Komendy obwodowej do dnia 15. lutego 1916.

49.

Świerzb koni.

Świerzb koni jest chorobą skórną, która powstaje przez przeniesienie roztocza świerzbowca wprost ze zwierząt już chorych na drugie zwierzęta tego samego gatunku lub przez przenośniki jak uprząż, koce, przybory do czyszczenia, naczynia i sprzęty stajenne, odzież i ręce personalu stajennego i t. d.

Objawy chorobowe (patrz Dziennik urzędowy Nr. 6): Ponieważ roztocze świerzbowca wgrzebuje się i tworzy chodniki w tkance skórnej albo samej skórze, doznaje zwierzę znacznego świądu, który to świąd jest powodem, że zwierzę ociera się, tarza się i gryzie skórę. Przez to powstaje zapalenie skóry, połączone z wypociną, tworzeniem się krust, guzków, pęcherzyków i krost oraz wytarciem włosów.

W końcu skóra grubieje i pokrywa się krostami i strupami. Takie zwierzęta nabierają brzydkiego wyglądu i wstręt wzbudzającego i znacznie chudną.

Postępowanie przy świerzbie polega przedewszystkiem na ścisłem odosobnieniu koni chorych od zdrowych, na starannej cztero-tygodniowej obserwacyi koni, które z chorymi się stykały, na czyszczeniu i desynfekcyi stajni, sprzętów stajennych, przedmiotów, które były w styczności z choremi lub podejrzanemi zwierzętami oraz na leczeniu lekarstwami koni, dotkniętych świerzbem.

Leczenie koni dotkniętych świerzbem:

W lekkich przypadkach należy ostrzydz włosy w okolicy miejsc schorzałych, oczyścić starannie powierzchnię skóry za pomocą mydła szarego, następnie obmyć ją 3% rozczynem kreoliny, lyzolu lub bacillolu.

W schorzałe miejsca skórne należy nadto co drugi dzień wetrzeć dokładnie zapomocą szczotki mazidło kreolinowe (kreoliny i szarego mydła 1 część, spirytusu 8 części).

Obmywanie ciała koni dotkniętych świerzbem należy powtarzać w odstępach co trzy dni; mycie oraz wcieranie mazidła kreolinowego należy tak długo przedłużać, dopóki objawy świerzbu nie ustąpią.

U koni dotkniętych w wysokim i średnim stopniu świerzbem, należy włosy na wszystkich częściach ciała ostrzydz i całą powierzchnię ciała należy pokryć szarem mydłem o warstwie grubości noża. Szare mydło zostawia się 12 do 24 godzin, potem należy powierzchnię ciała obmyć szczotkami, uwolnić starannie od krust i strupów i wytrzeć na sucho. Wówczas następuje właściwa kuracya za pomocą wcierek t. j. dokładne wtarcie mazidła dziegciowego (dziegciu i siarki 1 część, mydła szarego i spirytusu po 2 części) szczotką w ten sposób, że na pierwszy dzień naciera się przednią, na drugi dzień środkową, na trzeci dzień pozostałą $^1/_3$ część ciała. Na piąty dzień myje się starannie konia 2% rozczynem kreoliny lub lyzolu i szarem mydłem. Na 6 dzień należy zacząć drugą seryę wcierań, które należy wykonywać w ten sam sposób jak pierwszą.

Konie dotknięte bardzo silnym świerzbem należy poddać najmniej pięciorazowej, dotknięte zaś średniego stopnia świerzbem trzy do cztero razowej kuracyi za pomocą wcierań.

Podczas leczenia chorych koni należy wykonać oczyszczenie i desynfekcyę stajni przez pobielenie mlekiem wapiennem (1 : 20), sprzęty zaś i naczynia, koce, przybory do czyszczenia i inne przedmioty należy oczyścić 3% rozczynem kreoliny. Po skończeniu kuracyi należy przeprowadzić ścisłą desynfekcyę końcową. Naczyń, koców, przyborów do czyszczenia, których się używało do chorych koni, nie należy używać do koni niepodejrzanych. Włosy ostrzyżone należy spalić.

O każdym wypadku świerzbu winien wójt donieść c. i k. Komendzie obwodowej i podać liczbę ogólną jednokopytnych w zagrodzie, oraz zarządzić ścisłe odosobnienie zagrody.

50.

Zniżenie dziennej ilości zboża przeznaczonej do spożycia, na 250 gramów.

Rozporządzeniem z d. 25. grudnia 1915, Nr. 20.053 wyznaczyło c. i k. Wojskowe Generalne Gubernatorstwo w Lublinie dla całego obszaru Wojskowej Jeneralnej Gubernii dla każdej osoby bez różnicy wieku po 250 gramów (równa się 20 łutów) pszenicy lub żyta na chleb do spożycia dziennie.

Do tego rozporządzenia muszą się wszyscy mieszkańcy obwodu ściśle zastosować.

51.

Zbieranie kości.

Z powodu wielkiego zapotrzebowania mączki kościanej fabryka »STREM« w Strzemieszycach nie bę-

dzie mogła wykonać wszystkich zamówień, jeżeli nie otrzyma w drodze kupna odpowiedniej ilości surowca t. j. kości.

Wzywa się tedy handlarzy, którzy chcą się trudnić zbieraniem kości, by jak najspieszniej zgłosili się w Komendzie obwodowej, u referenta handlowego celem unormowania cen.

52.

Jeżdżenie po torze kolejowym.

Powtarzają się wypadki, że ludność używa toru kolei polowej Miechów dworzec kolejowy-Działoszyce jako drogi do jazdy kołowej.

Ponieważ wskutek tego niszczy się tor kolejowy, zakazuje się surowo dalszego jeżdżenia po nim.

Zakaz ten należy publicznie ogłosić.

53.

Premie za wskazanie niezgłoszonych zapasów zboża.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowego General-Gubernatorstwa w Lublinie W. A. Nr. 95 z 20. stycznia 1916 otrzyma każda osoba, która wykryje niezgłoszone zapasy zboża, lub siana i doniesie o tem c. i k. Komendzie obwodowej premię w wysokości 10% wartości wykrytych i c. i k. Komendzie zapodanych ilości wyżej wymienionych produktów rolniczych.

Niezgłoszone zapasy zostaną skonfiskowane.

54.

Kara.

Z powodu niewypełnienia obowiązku stróżów nocnych zostali ukarani:

Franciszek Szczepka, sołtys w Jaksicach grzywną 10 K.; Piotr Wójcik, z Woli Luborzyckiej grzywną 20 K.; Józef Janik, z Woli Luborzyckiej 20 K.; Izydor Kadeja, z Woli Więcławskiej 20 K.; Wojciech Kawula, z Woli Więcławskiej 20 K.

55.

Wyroki.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie ukarał następujące osoby:

1) Abrama Potarza z Wolbromia za zbrodnię oszustwa popełnioną przez to, że wyłudził od Kalmana Piły konia, którego niebawem sprzedał — ośmiomiesięcznem, obostrzonem więzieniem.

2) Józefa Janiszewskiego z Książa Wielkiego za zbrodnię kradzieży popełnioną przez to, że po kilkakrotnem ukaraniu za kradzież ponownie ukradł w kilku sklepach ubrania wartości ponad 10 koron — jednorocznem ciężkiem obostrzonem więzieniem.

3) Grzegorza Strzyżewskiego z Marcinowic za występek przeciw bezpieczeństwu życia popełniony przez to, że nabitą strzelbą myśliwską w ten sposób nieostrożnie się obchodził, iż padł strzał, który spowodował śmierć Piotra Dudka — sześciomiesięcznym ciężkim i obostrzonym aresztem garnizonowym.

4) Dominika Pakosiewicza ze Słomnik za przekroczenie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 L. 38, popełnione przez to, że zapasy przedmiotów ogólno użytkowych a mianowicie 650 kg. cukru, nagromadził, jednakowoż handel tymi przedmiotami, ograniczył, a to w zamiarze istotnego podwyższenia swego zarobku — jednomiesięcznym aresztem i grzywną w kwocie 200 koron, orzekając równocześnie konfiskatę owych 650 kg. cukru.

56.

Ogłoszenie licytacyi.

Wskutek nakazu egzekucyjnego z dnia 12. listopada 1915 E. 10/15/1 wystawiony będzie na sprzedaż w drodze publicznego przetargu dnia 7. lutego 1916 o godzinie 10 przed południem w młynie Barłogu, gminy Kacice, następujący inwentarz żywy: 2 krowy, 2 konie.

Inwentarz ten można oglądać w dniu sprzedaży w młynie Barłogu od godziny 9 przed południem.

C. i k. Sąd obwodowy w Miechowie.

57.

Odwołanie listu gończego.

Po myśli § 430 wojsk. proc. kar. odwołuje się list gończy w sprawie Iwana Nykeforuka, należącego do pospolitego ruszenia.

58.

List gończy.

Poszukuje się Jana Sokoła, urodzonego w roku 1875 w Wielkiem, gminie Łaziska, obwodu iłżeckiego, tamże przynależnego i zamieszkałego, dotychczas rzekomo niekaranego, byłego kupca, religii rzym.-kat., niepiśmiennego, bez majątku, — z powodu zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała, popełnionej dnia 28. października 1915 w Wielkiem na osobie Rozalii Łaskiej.

Uprasza się zatem wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za zbiegłym obwinionym, którego sprawa karna w tutejszym sądzie się toczy i w razie przytrzymania tegoż odstawiły go do najbliższego sądu wojskowego.

Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Komendant Obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.